

[Yvonne Herløv Andersen]

kretisering af, hvordan planlægningsinstrumentet skal se ud, for selvfølgelig skal vi have en form for planlægning. Der er jo nævnt de organisationer, der skal inddrages.

Nu skal forslaget jo i udvalg. Det er noget, der interesserer meget, for selv om vi skal spare, det er én side af sagen, kunne det måske også føre os til at tænke nye tanker: hvordan kan vi gøre tingene anderledes? Nogle gange tvinger omstændighederne os jo til at gøre tingene på en ny måde, og den nye måde behøver jo ikke at være dårligere end den, vi kender. Det er det, man kalder for omstillingsprocessen i det her. Derfor tager jeg ikke de ord, der er brugt, så bogstaveligt og så negativt.

Det, jeg vil spørge ministeren om, er, om ikke det var tænkeligt, at vi en dag kunne drøfte denne planlægning, om ministeren eventuelt ville invitere til det. Det er et vigtigt spørgsmål, som samtlige politikere herinde må være lige så interesserede i som dem, der skal høres ude omkring i amterne.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Det vil jo nok forløbe sådan – ellers skulle det da være imod de almindelige traditioner – at der bliver indbudt til et samråd i socialudvalget, hvor vi kan drøfte dette. Jeg synes, det ville være en god idé i første omgang at tage god tid til at få en gennembrøftelse af det, og viser der sig behov for et særligt møde om det, er jeg naturligvis også villig til det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 67:

Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familieydelse. (Ændring af normalbidraget).

Af Helle Degn (S) m.fl.
(Fremsat 23/11 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Palle Simonsen):

For at der ikke skal være nogen tvivl, vil jeg godt indlede med at sige, at regeringen principielt går ind for en ændring af normalbidragenes størrelse, således at de for faderen og moderen kommer til at svare til det nugældende for faderen. I den forbindelse har jeg bemærket, at lovforslaget svarer til, hvad ligestillingsrådet og børnekommissionen tidligere har indstillet.

Når regeringen dog ikke ubetinget kan anbefale lovforslaget til vedtagelse, skyldes det forslaget økonomiske følgevirkninger i forbindelse med den forskudsvis udbetaling af normalbidraget til børns underhold. Følgevirkningerne opstår, fordi de bidragspligtige mødre skal betale noget mere, og er de ikke i stand til det, får det offentlige en merudgift til forskudsvis udlagte bidrag, der ikke kan inddrives. Som nævnt i bemærkningerne til forslaget forventes staten af denne grund at blive påført en merudgift på ca. 10 mill. kr. årligt. Regeringen finder under hensyntagen til de øvrige sparebestræbelser, der nu er i gang, derfor ikke at kunne gå ind for forslaget merudgift.

Jeg går ud fra, at det ikke er vanskeligt for forslagsstillerne at forstå regeringens standpunkt. Jeg skal således tillade mig at minde om, at den tidligere regering ikke, som det blev bebudet, for folketinget fremsatte lovforslag i folketingsåret 1979-80 om ændring af normalbidraget i overensstemmelse med børnekommissionens indstilling, og jeg vil da også godt minde om, at den tidligere regering som begrundelse for ikke at fremsætte forslag herom henviste til de daværende sparebestræbelser. Jeg går ud fra, at forslagsstillerne er enige med mig i, at landets økonomiske situation ikke er blevet forbedret siden 1980.

Da regeringen som nævnt går ind for ligestilling med hensyn til normalbidragene, er det min hensigt at arbejde videre med